

Droga którą idę – Seweryn Krajewski (czerwone gitary)

Droga, którą idę, jest jak pierwszy własny wiersz,
Uczę się dopiero widzieć, świat jaki jest,
Uczę się dopiero świata, jaki jest

Droga, którą idę biegnie śladem ludzkich spraw;
Szukam swego czasu, jasnych słów, prostych prawd,
Szukam swego czasu, jasnych słów i prawd

Już tyle słońc weszło tylko jeden raz,
Już z tyłu stron zapłonęły ognie gwiazd,
Już tyle miejsc zapomnienia pokrył kurz
Wiem co to jest, lecz się nie zatrzymam już

Droga, którą idę, czasem błądzi w pełni dnia
Kocham, pragnę, tracę, chwytam dzień póki trwa
Kocham, pragnę, tracę, chwytam dzień gdy trwa

Już tyle słońc weszło tylko jeden raz,
Już z tyłu stron zapłonęły ognie gwiazd,
Już tyle miejsc zapomnienia pokrył kurz
Wiem co to jest, lecz się nie zatrzymam już

Droga, którą idę, nie wybiera łatwych lat,
W czasie, który minie, odbić chce własny ślad
W czasie, który minie, swój odbije ślad

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych